

KIS TÜKÖR

A RÉVKOMÁROMI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ HIVATALOS LAPJA

Gyermek a kezünkben

Vannak az életünkben olyan helyzetek, események, amelyek nem az adott pillanatban, hanem csak jóval később gondolkodtatnak el bennünket, lesznek számunkra érthetővé, válnak fontossá.

Még óvodások voltak a ma már felnőtt gyermekeim, és az egyik anyák napjai ünnepségen az ünnepi beszédet mondó apuka sok szeretettel köszöntötte az édesanyákat és az anyákat. Rögtön hozzátette, hogy nem nyelvbottlás ez a megszólítás, ő az édesanyákra és az óvónéikre gondol így.

Mostanában számtalanszor eszembe jut, hogy milyen határtalan is az a bizalom, szinte csoda, amellyel a szülők ránk, pedagógusokra bízzák gyermekeiket, beavatnak a gyermekekkel kapcsolatos örömeikbe, gondjaikba. Jelen vagyunk a családok mindennapjaiban, közhelynek tűnik, de szinte családtagokká válnak. Honnan, miért is ez a bizalom?

És vajon mi, pedagógusok tudjuk-e, átérezzük-e, hogy milyen óriási felelősséggel és hatalommal ruháztattunk fel?

Az iskola – attól a perctől kezdve, hogy szüleinkkel először léptük át a küszöbét - kisebb-nagyobb megszakításokkal ugyan, de jelen van, fontos az életünkben. Gyerekként, szülőként, nagyszülőként vagy pedagógusként kapcsolatban vagyunk vele szinte az életünk végéig.

Nem mindegy tehát, hogy milyen ez az iskola!

Az iskolák sokszor – bizonyítandó, hogy ők a legjobbak – hangzatos elnevezésekkel, tetszetős magyarázatokkal

új programokat, módszereket vezetnek be. Első hallásra mind igaznak, szépnek tűnik, sőt az a legvonzóbb mindig, amelyet éppen hallgatunk.

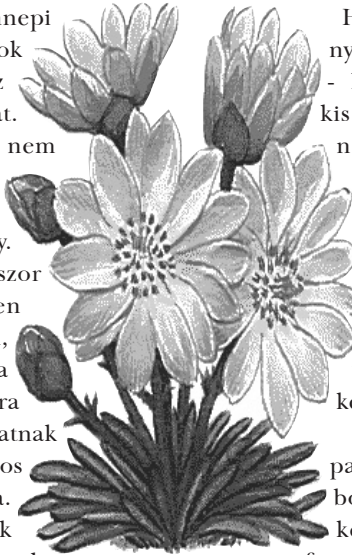
De mi is az igazság?

Pálhegyi Ferenc Pedagógiai kaulauzának kis története talán segít egy kicsit az eligazodásban.

Három jó barát - nyugdíjba vonulásakor - hozzájutott egy-egy kis kerthez. Az előtt nem kertész-kedtek, ugyanis aktív idejükben elméleti tudományokkal foglalkoztak. Ezért úgy döntöttek, hogy összeülnek, és megvitatják, mi is a kertészkedés lényege.

Egyikük a francia parkok alakra nyírt bokrait és sövényeit kedvelte, kertjében fagyalbokrok, buxusok, tiszafák díszlettek „A növény olyan lesz, amilyenné én alakítom” – hangoztatta. „Van egy jó sövényvágó ollóm, egy féltucatnyi metszőollóm meg egy fűnyíró gépem. Más nem is kell. Annak idején a gyerekeimet is így neveltem, hogy nyesegettem róluk a vadhajításokat. Nálunk volt fegyelem. Mondhatom, embert faragtam a kőlykökből.”

A másik műkedvelő kertész a kúszó és futó növényeket kedvelte. A kerítését futórózsák borították, a ház falára vadszőlő kapaszkodott, a talajt tökök és dinnyék hatalmas levelei árnyékolta. „A növény úgy nő, ahogy kell - vélte -, nem kell bántani. Csak arra kell vigyázni, hogy kielégítsük az igényeit. Természetesen nem enge-

A tartalomból:

2. oldal:

Ballasira emlékezünk

3. oldal:

Könyvajánló

4. oldal:

Az ifjúság táborozásai

5. oldal:

Hírdetések

6. oldal:

Eseménynaptár

8. oldal:

Statisztika

Ekléziánk múltjából

dem, hogy összevissza futkossanak. Néhány oszloppal, zsineggel jól lehet őket szabályozni. A gyermekeimet is így neveltem. Arra ügyeltem, hogy megkapjanak mindent: ételt, italt, meleg szobát, meleg szeretetet. De gondoskodtam arról is, hogy idejében leváljanak rólunk, és természetes ösztöneiket illendő módon elégtételek ki.”

A harmadik „kertész” csak a fejét csóválta. „A növényben benne van, ami a fejlődéséhez szükséges; be van programozva. Akkor fejlődik a legszebben, ha nem nyúlnak hozzá. Csak arra kell vigyázni, hogy elegendő helye legyen, hogy semmi se korlátozza a fejlődését.”

Ennek az embernek a kertjében néhány diófa állt. „Nem értem, hogy miről beszéltek, amikor a gyerekek fegyelmezését és az ösztönök szabályozását emlegették. Az én gyerekeim is

folytatás a 7. oldalon

Balassira emlékezünk

Ebben az évben emlékeztünk emlékezünk meg a magyar nyelvű líra első kiemelt költője, Balassi Bálint születésének 450. és halálának 410. évfordulójáról. A magyar reneszánsz költészetnek ez a nyughatatlan életű, sorsüldözött képviselője az Esztergom váráért vívott, török elleni harcban kapta a halálos sebet. Élete csak verseiben tűnik szépnek, hiszen Balassi a reneszánsz költőkre jellemző módon ír az életörömről, a természetről, a szerelemről. Mintha maga is tele volna életörömmel, boldog szerelemben élne, semmi baja-gondja nem volna. Pedig valójában egyik baj a másik után érte. Életére (1554–1594) a 16. század minden nyomorúsága – a török hódítás, a haza széthullása, a bécsi udvar ármánykodása, az elszegényedés, az erkölcsi romlás – rázúdult. Apját, a zólyomi vár főkapitányát összeesküvés vádjával bebörtönözték, s hogy ártatlanságát bizonyítsa, még a fiát is hadba küldte a király oldalán Báthory István erdélyi fejedelem, lengyel király ellen, akihez rokoni szálak is fűzték a családot. De az ifjú Balassi fogságba esett, s Báthory lengyelországi udvarában nem fogolyként, hanem rokonként élt; művelődött, nyelveket tanult, verseket írt. Apja halálának hírére hazatért, s az igazi megpróbáltatások csak ezután következtek: a családdal és a szomszédokkal folytatott perekben elveszett a családi vagyon. Helyzetét csak súlyosbította indulatos, nehéz természete, amely miatt képtelen volt a konfliktusok békés rendezésére. Unokatestvérét, Dobó Krisztinát vette feleségül, aki jogot formált Sárospatak várára. Balassi az embereivel erőszakkal elfoglalta a várat. Az asszony rokoni azonban kiűzték onnan, s a

házasságukat is érvénytelenítették. Mivel jól forgatta a szablyát, szerette a szabad, kalandos életet, végvári vitéznek állt, hogy a török ellen harcoljon. Részt vett a király seregeivel is a török ellen vívott csatákban, amelyek között az Esztergom váráért vívott harc volt az utolsó.

Versei általában nem ezt a terhes életet tükrözik. Szerelmi költészetét olvasva az epekedő s a visszautasítás miatt kesergő ifjút látja maga előtt az olvasó, nem pedig a sorsüldözött, nehéz természetű embert. Szerelmes verseket ő írt először művészi módon magyar nyelven. Persze az élet és a természet szeretete jellemző volt a végvári vitézekre. Balassi ennek az életnek a bemutatása kapcsán ír erről a témáról. Egyik legszebb ilyen verse A végek dicsérete. Íme, az első versszak (némileg maibb változatban): „Vitézek! Mi lehet /E széles föld felett/ Szebb dolog a végeknél?! Holott kikeletkor/ A sok szép madár szól,/ Kivel ember ugyan él:/ Mező jó illatot,/ Az ég szép harmatot/ Ád, ki kedves mindennél.”

Balassi Bálint a magyar irodalom legnagyobb vallásos költője Ady Endre előtt. Szép számmal írt vallásos verseket; visszatérő témája a bűnbánat. „Bocsásd meg Úristen, ifjúságomnak vétkét,/ Sok hitetlenségét, undok förtel-mességét,/ Töröld el rutságát,/ Minden álnokságát,/ Könnyebbítsd lelkem terhét.” (Énekeskönyvünkben a 220. dicséret) Nevelője a kor neves reformátora, Bornemisza Péter volt, s bár Balassi később érdekből áttért a katolikus hitre, vallásos versei erősen a protestáns felfogásról tanúskodnak. Ilyen pl. a három részből álló Szentháromság-himnusz. Szemelvényként álljon itt mindhárom himnusból egy-egy versszak! Az Atyához szóló: „A Szent Háromságnak első személe,/ Atya Isten dicsőséges felsége,/ Mind ez széles világnak teremtője,/ Tekints reám, ilyen veszett szegénre!” A Krisztushoz szóló: „Te vagy szál kópíám (kopjám), Te vagy éles szablám,/ jó lovam hamarsága, /

Elmémmek vezére, karjaim ereje,/ s szívemnek bátorsága,/ Bízván szent nevedbe, megyek örvendezve/ bátran káromlóidra.” A Szentlélekhez szóló: „Könyörgök te néked, hogy szentell (szentelj) meg engem,/ Tulajdon templomod hogy lehessen lelkem,/ Szeplő nélkül tiszta legyen én életem,/ Lakozzál te bennem.”

Földi maradványait a felvidéki Hibbe község római katolikus templomának ma már zárt sírboltjában temették el. Erről csak egy márványtábla feliratából értesülhet az odavetődő és a templomba nehezen bejutó turista.

J.I.

Füle Lajos:

HOZTÁL-E NAPSUGÁRT?

*Kint szürke kód, bent
rosszkevd réme árt...*

*- Mondd, Kedvesem, hoztál-e
napsugárt?*

*Minket halál s gondoknak
terhe nyűtt...*

*- Hoztál nekiünk sugárzó,
halk derűt?*

*Mert kell a fény, az újuló
öröm,*

*Hogy kulcs legyen a hús-vér
börtönön.*

*Mert fáj a Föld és minden
bűnbozót...*

*Áldottak az örömhírt hor-
dozók,*

*Akikben a MEGVÁLTÓ
LELKE jár!*

*- Mondd, Kedvesem, hoztál-e
napsugárt?*

A presbitérium határozataiból

A megkeresztelendő gyermekek mellé állított egyháztagra vonatkozó 117/2004. sz. határozatból:

A presbitérium hasznosnak ítéli, hogy a megkeresztelendő gyermekek mellé egy buzgó presbitert, pópresbitert, vagy gyülekezeti tagot állítson az egyházközség, aki már a keresztelő alkalmával is segítségükre van a szülőknek, utána pedig tartja a családdal a kapcsolatot: összekötőként szerepel a család és a gyülekezet között.

A két lelkészi állásra vonatkozó szabályrendeletéről szóló 118/2004. sz. határozatból:

A presbitérium jóváhagyja a két lelkészi állásra vonatkozó belső szabályrendeletet, és a jelenlegi lelkészeket – ft. Fazekas Lászlót vezető lelkészi és nt. Fazekas Zsuzsannát gyülekezeti lelkészi – tisztességükben megerősíti.

A presbitérium 120/2004. sz. határozatával kapcsolatban:

A presbitérium elfogadta az éves költségvetés módosításának javaslatát, amelyre a György András segédlelkésznek és családjának a Calvin János Teológiai Akadémia gondnoklakásában való elhelyezése miatt volt szükség. A CJTA ugyanis 2003 októberétől 2004. augusztus végéig havonta 4000 korona bérleti díj ellenében engedélyezte, hogy segédlelkészünk használhassa a gondnoklakást, amely ebben az időben üresen állt.

A padányi gyülekezet kérelmével kapcsolatban hozott 122/2004. sz. határozatból:

A padányi gyülekezet parókiaépítésbe fogott, és segélykérelmükre a presbitérium 10 000 korona támogatást ítél meg.

A 2004. március 21-én tartott egyházközségi közgyűlés 2/2004. sz. határozata:

A Révkomáromi Református Egyházközség temetőjére és a temetkezésekre vonatkozó szabályrendelete - 2004 -

1. A Komáromi Református Egyházközség tulajdonát képező temetőben a református egyháztagok soraiból elhunytak kaphatnak helyet.

2. Az a személy, aki a református egyházközség rendes tagja, és visszamenőleg legalább 5 egymás után következő éven át neve benne szerepel a választók névjegy-

zékében, 1 sír 10 évre szóló bérleti díjaként a temető gondnoksága által megállapított összeg 50%-t fizeti.

Ez érvényes abban az esetben is, ha valaki akár több felmenő ági hozzátartozójának, vagy rokonának sírját gondozza, és vállalja azok bérleti díjának fizetését.

3. Aki a fenti kritériumoknak nem felel meg, az a temető gondnoksága által megállapított teljes összeget fizeti.

4. A református temetőben helyet kaphat az a más felekezethez tartozó elhunyt is, akinek a hitvese vagy egyenes ági felmenője református vallású volt, és a református temetőben kapott helyet.

5. Jogot formálhatnak a már meglévő sírhelyre az elhunyt más vallású, de egyenes ági leszármazottai is, ha az egyenes ági viszony bizonyítható.

6. Jogot formálhat a megvásárolt sírhelyre az a nem református vallású személy is, aki

e szabályzat hatályba lépéséig a sír bérleti díját rendszeresen fizette, és a sírhelyet gondozta.

7. Az utódok nélkül elhunyt személy sírhelyére jogot formálhat az is, aki vállalja a sír gondozását és bérleti díjának fizetését.

8. A református temetőben egy külön e célra kialakított szektorban helyet kaphatnak azok is, akik nem tartoznak egyik felekezethez sem, ill. gyászszertartásuk polgári szertartásként zajlik le. Ennek lehetőségét és körülményeit az egyházközségünk és a város között megkötött külön szerződés rendezi.

9. Bármely más esetről a presbitérium elnöksége és a temető felügyeletét ellátó bizottság dönt.

10. Ezt a szabályrendeletet a Révkomáromi Református Egyházközség 2004. március 21-én tartott közgyűlésének 2/2004. sz. határozatával elfogadta.

Könyvfigyelő

A gyermeknevelés édes terhe szinte valamennyiünket érinti. A szülőkön kívül a nagyszülők, testvérek, rokonok, szomszédok, de még az egyedülálló ismerősök vagy ismeretlenek sem mondhatják magukról, hogy ők kivételek ez alól, őket nem terheli felelősség. Gyermeket nevelni annyit tesz, mint embert nevelni. Mindenki azon fáradozik, hogy kicsiny utódából egyszer majd „rendes ember” váljék, aki megbecsüli önmagát, szüleit, családját, kitartó és jó munkaező, megállja a helyét mindenütt az életben, becsületes, igazmondó, tevékeny, ugyanakkor barátságos, melegszívű, jámbor, szerény, példamutatóan erkölcsös és odaadó. Minden gyermek szüleinek ez lebeg a szeme előtt, mikor drága csöppsége megszületik, de aztán hamar kiderül, hogy ezek az erények nem teremnek meg a gyermekben önmaguktól.

„Állandóan visszafesel...”, „Ha nem az van, amit ő kitalál, tör-zúz, rugdos...”, „Tíz-szer is elmondok neki valamit, de a füle botját se mozdítja...”, „Az iskolában bohóckodik, a tanára mindig panaszkodik rá...” – ilyen és hasonló gondok tömkelege árasztja el a felnőtteket, nem kevés fejtörést okozva, hogy vajon hol rontottuk el a dolgot. Pedig a gyermeki viselkedés nem rejtély. Sok mindennek az oka kikutatható, így következménye is egyértelmű lesz. A jó nevelés összetevői a szigorú, ám szeretetteljes fegyelmezés, a kötelességbe és önfegyelembe való bevezetés az ésszerűség határain belül, a szülő irányítása a legkevesebb harag alkalmazásával, a gyermek értékének és méltóságának tiszteletben tartása, a határvonalak következetes betartása, a büntetés és jutalmazás helyes alkalmazása. A jó nevelő a pillanat mestere. Ez azonban csak úgy lehetséges, ha az illető az eszköztárát alaposan és folyamatosan feltölti, önmagát ellenőrzi és értékeli, tudását bővíti, képességeit fejleszti, kíváncsi mások tanácsaira, nyitott és érdeklődő más megoldások iránt is.

Dr. James Dobson Az akaratos gyerek c. könyve nem kínál megoldást mindenkinek minden nevelési gondjára, de kiváló segítséget jelenthet olyan szerető szülők számára, akiket komolyan érdekel gyermekeik viselkedése, és készen állnak

NYÁRI BESZÁMOLÓ...

Már egy hónap telt el azóta, hogy ismét megkezdődött az iskola, újabb megpróbáltatásokkal kell szembe néznünk. Egy új tanév, mely néhányunk számára már az utolsó gimnáziumi évet jelenti... Mindenesetre a nyári szünet eseményei és emlékei még mindnyájunk szívében ott élnek, és bekerültek a többi szép emlékünkhöz.

Isten kegyelméből ugyanis megint csodálatos két hónapot tölthetünk

együtt barátainkkal és lelkipásztorainkkal egyaránt. Az egész kezdődött július 15-én, amikor végre sor került a régóta várt ifjúsági táborra, Csicsón, ahol a református gyülekezet területén verhetjük fel sátrainkat. Az alatt az egy hét alatt sikerült jobban megismernünk az újdonsült konfirmandusokat is, akik nagyon könnyen beilleszkedtek bib-

liakörünkbe is. Voltunk táncházban, strandoltunk, sportoltunk is eleget, felejthetetlen estéket töltöttünk a táborház mellett, de természetesen az az egy hét sokunkat hozzásegített ahhoz, hogy még jobban megerősödjünk hitünkben. Fontosnak tartom kiemelni július 19-ét, amikor is

részei lehettünk Urunk ajándékának és hatalmának, hiszen egy nap alatt többen is hitre jutottak közülünk. Azt a napot azóta magunk között egyszerűen csak SZÉP NYÁRI NAP-ként emlegetjük. Fájó szívvel bontottuk le egy hét után sátrainkat és hagytuk ott a táborhelyet, de bízva abban, hogy egy év múlva, ha Isten is úgy akarja, ismét visszatérhetünk oda.

Alig, hogy hazaérkeztünk, kezdetét vette Gadócon a gyerektábor is, amit természetesen mi sem akartunk kihagyni, így ha tehetjük, mindennap kibicikliztünk, hogy amiben tudunk, segíthessünk a táborvezetőknek és segédeknek, valamint, hogy együtt játszassunk a gyerekekkel, akik elég hamar a szívükbe fogadtak minket.

A nyár nagy ötlete volt a bibliakörünk számára szervezett kerékpártúra, melyen huszonkilencen vettünk részt. Egy picit tartottunk attól, hogy vajon bírni fogjuk-e a megmérettetést, vagy netán kifognak rajtunk a kilométerek. A túra alatt két autó kísért minket, hogy táborhelyről táborhelyre szállítsák pakkjainkat, na meg esetleg a bicikliket, abban az esetben, ha valaki kifáradt és feladni kényszerült az adott szakaszt. Az első nap kimerítő 65 km-e után az éjszakát a nagysallói református gyülekezet területén töltöttük, hogy majd másnap újult erővel indulhassunk az előttünk álló hosszú útra. Hosszú volt a maga 75 km-ével, de azt korántsem gondoltuk, hogy az a néhány órás tekerés 12%-os emelkedőkkel lesz „színesítve“, mivel a túravezetők gondoskodtak

arról, hogy mi véletlenül se tudjuk meg, mi vár ránk. A következő estét Gimesen töltöttük. Következő napunk kezdett unalmassá válni, kezdtek „elfogyni“ a dombok, bár a nap vége izgalmasan alakult, ugyanis egy komp helyett csak egy ladikos többszöri kerülőjével jutottunk át a Vág túlsópartjára, hogy utolsóként Vágfarkasd foci pályáján verhessünk tábor. Az utolsó napon teljesen sík utak vártak ránk, meglepően hiányoztak a dombok. Utolsó pihenőállomásunknál, Gútán jól megérdemelten fürödtünk egyet, ami nem mindenki számára sült el jól, hiszen segédlelkészünknek „sikerült“ eltörnie lábát. Később nagy örömmel tértünk be templomunk utcájába, hogy a négy nap alatt letekert 250

km-t végre kipihenhessük, mert azért az igazat megvallva, nem tartozunk a profi biciklitúrások közé. De sikerélményünket tekintve szinte biztosnak tartom, hogy a jövő nyáron ismét megpróbálkozunk hasonló „örültséggel“.

Nyári szünetünk nagy részét tehát együtt töltöttük, mindenki számára rengeteg szép dolgot hozott az idei nyár is. Ezúton is szeretnénk megköszönni lelkipásztoraink segítségét, szervezését és hogy hozzájárultak lelki épülésünkhöz.

*Az ifjúsági bibliakör
nevében: Tompa Gabriella*

H I R D E T É S E K

Október 10.

Az Élő Víz pénzalap igazgatótanácsa szeretettel hív mindenkit a **10, 00 órákor** kezdődő istentiszteletre, melyen idős testvéreinket köszöntjük majd. Az istentisztelet után a szeretetvendégség megterített asztalánál lesz lehetőség a beszélgetésre.

A Komáromi Művészeti Alapiskola hangversenysorozatát készíti elő az őszi folyamán „Zene a komáromi templomokban” címmel az iskola fennállásának 140. évfordulója alkalmából. A mi templomunkban **2004. október 28-án 17, 00 órákor** kezdődik az ünnepi hangverseny. Ezen a napon, a bűnbánati istentisztelet elmarad. Szeretettel hívunk és várunk mindenkit.

November 1.

Gyászolók vasárnapján, a **10, 00 órákor** kezdődő istentiszteleten szeretettel emlékezünk az elmúlt év novemberétől elhunytakra. Levélben meghívjuk majd a hozzátartozókat, de ezúton is hívogatunk mindenkit Jézus szavaival: „Jöjjetek hozzám mindnyájan akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve.”

November 20.

Házások csendesnapja lesz nt. Szarka Miklós vezetésével. Meghívott vendégünk családlelkigondozóként szolgál Budapesten, a Bethesda kórház gyermekonkológiai osztályán. Szeretettel hívjuk a házásokat, s a jegybenjárókat erre az alkalomra. Nemcsak a „problémás” kapcsolatok találhatnak megoldást Isten Igéjében, hanem megerősítést kaphatnak a jól működő házasságok is.

A Mariánum Egyházi Gimnázium végzősei november 20-án tartják szalagavatói ünnepségüket. Ezt megelőzően november 18-án, csütörtökön a **17, 00 órákor** kezdődő istentiszteleten kiosztjuk az Úr szent vacsoráját. Kérjük a testvéreket, éljenek ezzel a lehetőséggel!

Az újbórért való hálaadó úrvacsorai alkalom **október 31-én** lesz, a délelőtti istentiszteleten.

A délutáni istentiszteleten, **17, 00 órákor** fellép a FIRESZ kórusa. Szeretettel hívunk és várunk mindenkit.

Felhívjuk gyülekezeti tagjaink figyelmét a bűnbánati alkalmak fontosságára, hogy valóban méltó vendégei lehessünk Urunk megterített asztalának.

Az újbórért való hálaadó istentiszteletet megelőző bűnbánati héten (**október 25–30**) Szenczi Molnár Albert életének eseményei kerülnek az Ige fényébe. Ebben az esztendőben kettős ünnepe is van zsoltárfordítónknak, ezért ilyen módon is emlékezünk rá.

Az adventi úrvacsorára készülve a bűnbánati héten (**november 22–27**) igehirdetési sorozat hangzik majd el: „Akik elindultak Jézushoz...” címmel.

A karácsonyi úrvacsorát megelőző bűnbánati alkalmakon (**december 20–24**) az igehirdetési sorozat címe: „Akik megérkeztek Jézushoz...”

Könyvfigyelő

arra, hogy megtegyék a tőlük telhetőt. Elosztatja a manapság oly divatos kételyeket a fegyelmezés fontossága és szükségessége felől. Szerinte a társadalom betegségeinek táptalaját éppen a túlzott szülői engedékenység és tehetetlenség adja. Határozott és nyugodt magatartást javasol, mely következetességgel párosítva sokkal inkább célravezető gyermekeink együttműködésre bírásában, mint az engedékeny beletörődés vagy az elsőprő kirobanás. A testi fenytés sem tabutéma. Eszköz, amelyet kellő körültekintéssel adott helyzetben lehet vagy kell alkalmazni, ám óva int a szerető szülői pofonnak a gyermeket megalázó és sérelmes testi bántalmazással való összetévesztéstől.

Olvasmányos, érdekes stílusba ágyazott kitűnő szakvélemény, melyet haszonnal és élvezettel lapozhat, aki csak egyetlen gyermeket is ismer. Azokat szólítja meg igazán, akik a gyermeket Istentől kapott drága ajándéknak tekintik, tekintjük, tudatosítjuk, hogy nevelésük ránk bízott, de rajtunk is kéretik számon.

Szalai Cecília

Az elmúlt hónapok eseményei

Június 27.

Hagyományunkhoz híven déli 12 órakor istentiszteletet tartottunk az 1763-as földrengésre emlékezve. A Zsoltárok könyvéből vett alapigét és annak magyarázatát 60-70 ember hallgatta. Hála legyen Istennek, ez a szám már jóval fölötte van az elmúlt esztendőök megszokott 20-30-as létszámának.

Június 29.

A nőgyelet nyári szünet előtti, júniusi összejövetelén sétát szervezett a temetőben, emlékezve arra a tíz testvérünkre, akik újraalakulásunk óta, tehát 1989-től eltávoztak örök hazájukba. Kicsi koszorút helyezve mindannyiuk sírjára, fejet hajtottunk emléküknök.

Július 10.

Gyülekezetünkől 45-en vettünk részt a Református Egyházi Napok–Dunántúl (REND) alkalmán, Győrben. A többnapos rendezvénysorozat e napján különböző előadásokat hallhattunk. Ezek az előadások – más-más megvilágításban – a vezérgondolatot boncolgatták. A rendezvénysorozat vezéregéje így hangzott: „Több az élet, mint...“. Az ifjúság számára focibajnokságot hirdettek meg. Ezt azonban rosszul szervezték meg, így az ifjaink, akik szép számmal vettek volna részt rajta, csalódottak voltak. A kézművesek utcájában régi mesterségek bemutatója csábította a gyermekeket.

Július 5 - 10.

Gyülekezetünk néhány tagja csendeshét résztvevője volt az Alacsony -Tátrában. A hét lelki vezetői Tariska Zoltán és felesége voltak, a péceli gyülekezet lelkipásztorai. A téma a hűség fogalma volt. Isten hűsége hozzánk, a mi hűségünk Istenhez, egymáshoz, az egyházunkhoz, és a nemzetünkhöz. Az esti evangelizációkat Uwe Martin Schmidt jókai missziói lelkész tartotta, erővel és bátorsággal hirdetve az Igét. A tiszteletes úr kemény szavai sokunkat elgondolkoztattak hitéletünk énközpon-túságáról. Jó lett volna, ha többen hallják ezeket a prédikációkat.

Július 6.

Egyházunk tiszteletbeli püspöke, hosszú időn keresztül a vágfarkasdi és a pozsonyi gyülekezet lelkipásztorai, ThDr. Mikó Jenő 2004. július 1-én visszaadta lelkét Teremtőjének. A gyászistentisztelet július 6-án 14:00 órakor volt templomunkban.

Az igehirdetés szolgálatát ft. ThDr. Márkus Mihály, a Dunamelléki Egyházkerület püspöke végezte. A gyászoló család tagjai reménység szerint gyülekezetünkben otthonra találnak.

Július 15 - 21.

Ifjúsági tábor szerveztünk Csicsón, a melyre 30 fiatal jelentkezett. Ezúton mondunk köszönetet a meleg ételről gondoskodóknak: Pallag Katalin, Bári Katalin és Győri Gusztáv pótpresbitereknek. Ők voltak azok, akik vál-

lalták ezt a fárasztó, de fontos szolgálatot. Isten áldja meg őket egészséggel és békességgel!

Július 23.

A kántorképző tartotta záróhangversenyét templomunkban. Az istentiszteleten nt. Szabó Gábor kecskeméti esperes szolgált.

Július 26 - 31.

Gyülekezetünk gyerektábora volt ezekben a napokban Gadócon. Mint minden esztendőben, most is színes program várta a gyerekeket. A délelőtti gondolatébresztő előadások a biblia gyermekszereplőinek életéről szóltak. Az előadás utáni csoportbeszélgetések pedig kibontották a témát, és a mindennapi életükre vonatkoztatták. Ezúton is szeretnénk megköszönni a 10 csoportvezetőnek, hogy napi 24 órás szolgálathoz erejüket és idejüket adták. A délután a sport, és a kézművesség ideje volt. Most sem maradhatott el a kincskeresés, amelyhez sok segítséget nyújtottak a bennünket meglátogató ifjaink. Köszönet a nőgyeletnek a pontosan érkező napi süteményellát-mányért!

Augusztus 8.

A Csemadok megalakulásának 55. évfordulója jegyében megrendezett Kárpát-medencei Magyar Kulturális Napok záró istentisztelete volt templomunkban. Az igeszolgálatot Komlós Attila végezte. Fellépett a Schola Cantorum óbecsei kórus, amely a Vajdaságból érkezett hozzánk.

Augusztus 14 - 17.

Segédlelkészünk, György András kerékpártúrát szervezett fiataljainknak. Mindannyiuknak hatalmas élményt jelent nemcsak a megtett táv (240 km), hanem az együtt töltött idő is.

Szeptember 4.

Egyházmegyei presbiterkonferencia kezdődött 10 órakor. A nyitó istentiszteleten gyülekezetünk lelkésze, ft. Fazekas László hirdette Isten Igéjét. A meghívott előadók – Dr. Szabó Dániel és Balla Tibor – gazdag előadásai kötötték le a majd 150 hallgató figyelmét. Bár a szünet nélküli csaknem 4 órás alkalom

elégé megviselte a résztvevők csontjait és izmait, jó hangulatban folytatódott a beszélgetés a szeretetvendégség asztalai mellett. Ezúton mondunk köszönetet minden segítségért. Külön kiemelnék a templom takarításában részt vevőket.

Szeptember 14.

Augusztusi összejövetelünkön felkészültünk szentendrei kirándulásunkra. Hegedűs Margitka ismertette velünk ennek a kedves városnak a múltját, jelenét és nevezetéseit. A kirándulásra szeptember 4-én került sor. 43-an vettünk rajta részt. Először az Európa-hírű Kovács Margit kerámikusnő múzeumát tekintettük meg, majd a híres Ferenczy testvérek – Noémi és Béni – textil-, ill. szobrászművész múzeumába mentünk. Innen a Főteret megcsodálva elérkeztünk a híres Szabó Marcipánmúzeumba. Végül autóbusszal kimentünk a Skanzenba, ahol 70 holdnyi területen csodálhattuk Magyarország különböző területeinek részeit (Tisza melléki, kismalföldi), ahogyan kinéztek 80-100 évvel ezelőtt. Eredeti házak, berendezések, kertek, háziállatok szinte éltek a falvak utcáin. A református templomban elénekeltük a XC. zsoltárt, a paplakon pedig az „Úrnak szolgálai mindnyájan” kezdetű énekünket. A római katolikus templomban katolikus vendégeinkkel együtt énekeltük el a „Boldogasszony anyánk” kezdetű éneküket. Este fáradtan, de gyönyörű élményekkel gazdagon tértünk haza.

SZENTENDRE -- Kovács Margit Múzeum

Szeptember 19.

Negyedik alkalommal hívtuk meg tanévnyitó alkalomra az elsősöket. A nálunk anyakönyvezett 22 gyermek közül – akik postán kaptak meghívót – négy jött el, szüleik kíséretében. De megtisztelt bennünket jelenlétével néhány elsős tanító néni és tanító bácsi. A meghívott 4 alapiskolai igazgató közül csupán a Mariánum igazgatója jött el. Az istentiszteleten előadást tartott Nagy Zsuzsanna a Munka Utcai Alapiskola magyar – angol szakos tanítónője. A személyes bizonyágtétellel gazdagított gondolatok mindannyiunk szívéhez értek. Szinte példanélküli tapssal jutalmazta a gyülekezet ifjúsági zenekarunk éneklését is. Az istentisztelet után a Kollégium tanácstermében folytatódott az alkalom a meghívott vendégek számára. Bemutakoztak hitoktatóink: Ódor Zsuzsanna, Anyalainé Dráfi Emese és Süllné Rácz Kinga. Az alkalom szeretetvendégséggel fejeződött be.

Gyermek a kezünkben

felnőttek, nem nyúltam hozzájuk soha egy ujjal se, engedtem szabadon kibontakozni a személyiségüket.”

Már úgy látszott, hogy összevesznek. Ekkor a szomszéd, egy egyszerű kertész, aki eddig az ajtó előtt állt, mert nem akarta a „tudományos értekezést” megzavarni, belépett és így szólt:

„Én nem tudok ilyen okosakat mondani, mint a szomszéd urak, csak azt tudom, hogy a dinnyével másképp kell bálni, mint a szőlővel, a facsemetét nem úgy kell nevelni, mint a sárgarépát. Az a legfontosabb, hogy szeressük a kertet, és a növényeket ismerjük egyenként, és egyenként törődjünk is velük.”

Szeressük a gyermekeket, ismerjük őket egyenként, törődjünk velük egyenként! Szülő és pedagógus egyaránt!

Szülőnek és pedagógusnak tudnia kell, hogy nem lehet eléggé eredményes a munkája a másik fél nélkül. Fel kell ismerni a szülői szerep elsődlegességét a nevelésben, másrészt fel kell ismerni azt is, hogy a mai világunkban valóban nélkülözhetetlen a hozzáértő szakember is. De a szülő nem a pedagógus eszköze, hanem inkább fordítva: a pedagógus (az iskola) a szülő megbízottja.

Itt ültök most ti is, akik két hete már iskolások, elsősök vagytok. Édesapátok, édesanyátok ránk bízott benneteket. Önök, kedves édesanyák, édesapák, bizonyára nagy körültekintéssel választották ki azt az intézményt, ahova most gyermekeik járnak. Nem mindegy azonban, hogy milyen útravalóval indítjuk őket ebbe az iskolába.

Nekem egyre többször jut eszembe az én útravalóm, amely akkor nem tűnt különlegesnek. Az én egyszerű falusi hívő édesanyám, mielőtt elindultunk volna az első tanévnyitómra, leültetett magával szemben, és imádkoztunk. „Nem azt kérem, hogy vedd ki őt a világból...” – valami ilyesmi maradt bennem az imájából.

Már szülőként, anyaként, mikor én engedtem útjukra a gyermekeimet, értettem meg igazán ezt az imát: „Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól”

Én pedig most Prohászka Ottokár, egykori katolikus püspök nagyon szép versét szeretném most útravalóul adni mindenkinek.

Kő az úton

Gondolod, kerül életed útjába

Egyetlen gátló kő is hiába?

Lehet otromba, lehet kicsike,

Hidd el, ahol van, ott kell lennie.

De nem azért, hogy visszatartson téged

S lohassza kedved, merészséged.

Jóságos kéz utadba azért tette,

Hogy te megállj mellette.

Nézd meg a követ, aztán kezdj el

Beszélni róla Isteneddel.

Őt kérdezd meg, milyen üzenetet

Küld azzal az akadállyal neked.

S ha lelked az Istennel találkozott

Utadba minden kő áldást hozott.

Nagy Zsuzsanna

KERESZTSÉGBEN RÉSZESÜLTEK:

JÚNIUS:

Keve – Patus Sándor róm. kat mérnök és
Farkas Éva ref. mérnök gyermeke
Balázs – Juhász László róm. kat. gépkezelő
és Czékus Judit ref. hivatalnoknő gyermeke

AUGUSZTUS:

Áron – Kukoda Norbert róm. kat. vámtisztviselő és Uzola
Ildikó ref. könyvelőnő gyermeke

SZEPTEMBER:

Bence – Földes Zsolt ref. laboratóriumi asszisztens és
Fehérváry Zsófia ref. hivatalnoknő gyermeke

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK:

AUGUSZTUS:

Langschadl István ref. egyetemi hallgató és Tóth
Tímea róm. kat. tanárnő

SZEPTEMBER:

Nagy Gábor ref. lelkipásztor és Komáromy Zsuzsanna
ref. lelkipásztor, Szinek Péter ref. informatikus és
Kénesy Marianna róm. kat. diák, Nagy Péter róm. kat.
felszolgáló és Nagy Annamária ref. hivatalnoknő

ELTÁVOZTAK E FÖLDI LÉTBŐL:

JÚLIUS:

Pécs Tivadar 68 évesen, ThDr. Mikó Jenő 73 évesen,
özv. Bozsaki Jánosné Szénássy Márta 51 évesen,
Rusznay Nagy Ilona 92 évesen, özv. Goda Lajosné
Berta Klára 97 évesen, Veres Ottó 73 évesen, özv. Nagy
Sándorné Csepi Julianna 96 évesen

AUGUSZTUS:

Futó Istvánné Sztranyovszky Judit 80 évesen

SZEPTEMBER:

Ollé Mihály 78 évesen.

Eklézsiánk múltjából

A Kis Tükör előző száma alapján képet kaphattunk templomunk építéséről. Azonban szükségesnek tartom, hogy az utókor, az egyházközség mai tagjai, alaposabb ismereteket szerezzenek erről a történelmi eseményről. Itt mindenekelőtt két nevet kell megjegyeznünk, egyházközségünk első lelkészei: Péczely József és Mindszenty Sámuel, kiknek elévülhetetlen érdemeik vannak a templom felépítésében. Méltatásukra később visszatérünk.

És megindult a heroikus küzdelem az anyagiak előteremtésére. A várost felosztották kerületekre, és minden presbiter kapott egy-egy kerületet, melyben a gyűjtést vezette. Megnyíltak a szívek, a nemes úr az aranyforintját, a koldus a rézkrajcárját, a szekeresgazda az ezüstgombját adta az egyház ládájába.

De hallgassuk meg eklézsiánk áldott emlékeztető főgondnokát, a későbbi polgármestert, Fülöp Zsigmondot, mit is ír erről a számunkra messzemenően példamutató, karitatív magatartásról: „1783. április 30-án megválasztották a tudós Péczely Józsefet és Mindszenty Sámuel lelkészeknek, akiknek idejében megindult a kőtemplom építése (1784-ben, Sz. Z. megj.) és azt nagy áldozatokkal 1788-ban be is fejezték. Az új templom hatalmas arányaival díszes lett az egyháznak és amikor 1788-ban felhangzott falai között az Ím bójöttünk nagy örömmel dicséret egekbe szárnyaló éneke, a gyülekezet az új élet hajnalhasadását üdvözölte, amelyet a kiállott megpróbáltatások után a végtelen jószág és kegyelem Istene tárt fel előttünk.”

Folyóiratunk előző számában már ismerttettem a Türelmi RenDELETELET, II. Józseftől, illetve annak megszorító passzusát, amely a torony építését megtiltotta. Ezzel kapcsolatban ismét Fülöp Zsigmondot kell idéznem: „Ez a ma is lelket felemelő szent hajlékul szolgáló templom torony nélkül épült fel, azaz hogy a hatalmas templom fölött egy szerény fatorony húzódtott meg, maga a templom tetőzete is faszindellyel volt fedve. De az Úrnak háza már állott és hirdette az Isten dicsőségét.

Az egyház hívei azonban a fatornyot csak afféle ideiglenes, a harangok részére épített alkotmánynak tartották, és minden vágyuk az volt, hogy az impozáns méretű templom fölött megfelelő monumentális torony kerüljön... mert a nagy gyülekezetet magába foglaló szent eklézsia méltósága megkívánta azt, hogy az Isten dicsőségére emelt templom tökéletes szépségének elérésére hozzá méltó tornyot is építtessenek.”

PhDr. Szénássy Zoltán

Ige!